

Róbert Kurucz, rod. Kurucz, nar. 22.02.1981, trvale bytom Čerešňová 542/12, 919 22 Majcichov

Okresný súd Trnava

Hlavná 49

917 83 Trnava

cestou: Okresná prokuratúra Trnava

Vajanského 22

918 67 Trnava

K: na OR PZ v Trnave:

ČVS: **ORP-506/2-VYS-TT-2014**

na OP TT: **2Pv 386/14/2207 - 210**

V Majcichove, dňa 29.01.2019

VEC: Sťažnosť proti Uzneseniu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 28.12.2018, podľa ust. § 185 ods. 1, ods. 2 a nasl. TP s poukazom na ust. § 189 a § 191 TP

Prílohy: 1/-3/podľa textu

1. Podpísaný, Róbert Kurucz, nar. 22.02.1981 v Trnave, trvale bytom Čerešňová 542/12, 919 22 Majcichov, občan SR, ako obvinený za prečin poškodzovania veriteľa podľa ust. § 239 ods. 1 písm. a), ods. 4 TZ a za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa ust. § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) TZ, týmto **predkladám nasledovnú Sťažnosť voči Uzneseniu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 28.12.2018 (2Pv 386/14/2207 – 210)**, ktorým prokurátor rozhodol o zaistení majetku podľa ust. § 425 ods. 1 TP s poukazom na ust. § 50 ods. 2 TP, a to tak, že sa zaistuje celý môj majetok, a to nehnuteľný majetok (nehnutelnosť na LV č. 152, k.ú. Oščadnica v spoluvlastníckom podiele 1/6; nehnuteľnosť na LV č. 2689, k.ú. Oščadnica v spoluvlastníckom podiele 1/60; ďalej finančné prostriedky, ktoré sa ku dňu zaistenia nachádzajú na bankovom účte vedenom v UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., ako i finančné prostriedky dodatočne na tento účet pripísané, a ďalší nehnuteľný a hnutelný majetok, ktorého som vlastníkom, vrátane majetku, ktorý nadobudnem po zaistení až do právoplatného skončenia trestného konania s výnimkou prostriedkov a vecí, na ktoré sa podľa zákona nevzťahuje prepadnutie majetku. Zároveň sa mne, ako obvinenému, ako aj iným oprávneným osobám zakázalo akokoľvek nakladať s vyššie uvedeným zaisteným majetkom.

I.

2. Ako obvinený považujem napadnuté uznesenie za nezákonné, a z dôvodu nedostatočného odôvodnenia za nepreskúmateľné a vydané predčasne. Napadnuté uznesenie nezodpovedá požiadavkám ust. § 176 ods. 1 písm. d), ods. 2 TP a podľa môjho názoru je rozporné i s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa ust. § 176 ods. 1 písm. d), ods. 2 TP uznesenie musí obsahovať odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné. V odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Z rôznorodosti uznesení vyplýva požiadavka na rôzny rozsah odôvodnenia. Niektoré uznesenia sa svojim významom približujú významu rozsudku. Ide najmä o rozhodnutia vo veci samej (napr. postup podľa § 319 TP), ale aj ďalšie najmä tie, ktorými sa zasahuje do ústavne chránených práv a slobôd (napr. postup podľa § 425 TP). Zásah súdu do Ústavou Slovenskej republiky (čl. 20) zaručeného práva každej fyzickej alebo právnickej osoby pokojne užívať svoj majetok vo forme

rozhodnutia o jeho zaistení podľa § 425 TP, a tým obmedzením možnosti podľa svojej vôle a pokojne disponovať so svojim majetkom, predstavuje také významné rozhodnutie, ktorého odôvodnenie musí tomuto významu aj zodpovedať. V čl. 6 ods. 1 Dohovoru je okrem iného obsiahnuté aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Význam tohto práva, či už priamo pre účastníka konania ako jeho nositeľa, tak pre celú spoločnosť je potrebné vidieť v troch rovinách. Správne a úplné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je korelátom práva účastníka konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostal primeranú odpoveď, tiež je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný a že rozhodovanie súdu je kontrolované verejnosťou, ďalej je predpokladom toho, aby účastník konania mohol účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré má k dispozícii. V kontexte vyššie uvedeného, zohľadniac, že okresný prokurátor uznesenie odôvodnil v podstate len citáciami zákonných ustanovení, a skutkovým stavom uvedeným v uznesení o obvinení, považujem sťažnosťou napadnuté uznesenie za nezrozumiteľné, nejasné a nepreskúmateľné.

3. Ako obvinený ďalej zdôrazňujem, že na rozhodnutie o zaistení majetku musia byť splnené podmienky uvedené v ustanovení § 425 TP, a to: očakávanie uloženia trestu prepadnutia majetku s ohľadom na povahu a závažnosť činu a na pomery páchatel'a, obava, že výkon trestu prepadnutia majetku bude zmarený či sťažený a konkrétne poznatky o takomto správaní sa páchatel'a. Ak súd, resp. v tomto prípade prokurátor zistí, že splnené boli, je potom jeho povinnosťou odôvodniť na základe čoho (akých dôkazov, akých skutkových zistení a akých úvah) dospel k záveru o ich naplnení a vysvetliť, aké právne úvahy ho viedli k rozhodnutiu. Absencia relevantnej konkrétnej vysvetľujúcej právnej argumentácie v odôvodnení uznesenia okresného prokurátora, činí toto uznesenie nepreskúmateľným a rozporným s ust. § 176 ods. 2 TP a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ako vyplýva z aktuálnej judikatúry, *ťažisko presvedčivosti rozhodnutia súdu spočíva v jeho odôvodnení. Len spravodlivé a presvedčivé rozhodnutie môže byť spôsobilé na korektné pochopenie a akceptovanie nielen dotknutou osobou, ale aj verejnosťou vo vzťahu, ku ktorej predstavuje istý výchovný prvok. Len komplexne odôvodnené rozhodnutie s relevantnými argumentmi, či už o skutkových zisteniach alebo o úvahách, ako dospel súd (prokurátor) k týmto zisteniam, a tiež o právnych úvahách odôvodňujúcich spôsob rozhodnutia, môže splňať všetky atribúty zákonnosti rozhodnutia súdu.*
4. Ako obvinený zároveň poukazujem na v ust. § 425 ods. 1 TP stanovenú povinnosť súdu (resp. prokurátora v prípravnom konaní) pri zaistení majetku obvineného primerane postupovať podľa § 50 ods. 2 a 3, § 94 až 96 TP. Ust. § 50 ods. 2 TP stanovuje osobitné obsahové náležitosti uznesenia o zaistení nároku poškodeného tiež i pravidlá nakladania so zaisteným hnutel'ným a nehnuteľným majetkom. V odseku 3 tohto ustanovenia sa potom uvádza negatívne vymedzenie vo vzťahu k možnosti zaistenia nároku poškodeného. Ust. § 94 TP upravuje úschovu vydaných, odňatých a prevzatých vecí, ust. § 95 TP zaistenie peňažných prostriedkov a ust. § 96 TP zaistenia zaknihovaných cenných papierov. Postupovať primerane v zmysle vyššie uvedeného znamená, že v uznesení o zaistení majetku obvineného musia byť jednotlivé časti majetku obvineného presne špecifikované uvedením ich opisu. Na to, aby súd (resp. prokurátor) mohol rozhodnúť o zaistení majetku obvineného, musí mať k dispozícii jeho presnú identifikáciu. Tú môže získať iba po prechádzajúcom dôkladnom šetrení (zistovaní). Napadnuté rozhodnutie je treba považovať za predčasné a postup prokurátora pred jeho vydaním za nesprávny, keďže prokurátor sa dôsledne neriadil vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, keď moje majetkové pomery dôsledne neriešil, čo je zrejme z výroku napádané uznesenia, kde menuje dve nehnuteľnosti a jeden bankový účet, no následne len uvádza, že *uznesenie sa vzťahuje na nehnuteľný a hnutel'ný majetok obvineného, ktorého je obvinený vlastníkom, vrátane majetku, ktorý nadobudne po zaistení*, ktorý však už bližšie nešpecifikuje, kedy z predmetného nie je zrejme, či slovné spojenie „ďalší nehnuteľný a hnutel'ný majetok“, sa vzťahuje na aktuálny majetok, ak áno aký, aké konkrétne hnutel'né či nehnuteľné veci, keďže tieto bližšie nešpecifikuje, alebo len na majetok, ktorý ako obvinený nadobudnem v budúcnosti. Z hľadiska rozsahu zaistenia majetku totiž nemôže byť výpočet majetkových súčastí, podliehajúcich zaisteniu, uvedený v uznesení výlučný, nakoľko podľa ust. § 426 ods. 1 TP, ako i aktuálnej judikatúry, zaistenie sa vzťahuje na celý majetok obvineného, ako aj na majetok, ktorý obvinený

nadobudne po zaistení a nevzťahuje sa len na prostriedky a veci, na ktoré sa podľa zákona nevzťahuje prepadnutie majetku. Jednotlivé časti majetku musia byť, a to s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke rozhodnutí pod č. 94/2014, presne špecifikované, konkretizované uvedením ich opisu, a to najmä z dôvodu, aby tieto časti majetku nemohli byť zameniteľné s majetkom, na ktorý sa zaistenie majetku v zmysel § 50 ods. 3 TP nevzťahuje. Z odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že prokurátor majetkové pomery u mňa ako obvineného neskúmal. I z uvedeného dôvodu možno považovať napádané uznesenie, ktoré s výnimkou dvoch nehnuteľností a jedného bankového účtu, zaistenie majetku uvádza iba všeobecne, bez bližšej konkretizácie, za predčasné, nepreskúmateľné a nevykonateľné.

5. Ako už bolo uvedené v bode 3. tejto sťažnosti, ust. § 425 ods. 1 veta prvá TP, predpokladá pre rozhodnutie o zaistení majetku obvineného kumulatívne splnenie dvoch základných podmienok:
- a) obvinený je stíhaný pre trestný čin, za ktorý vzhľadom na povahu a závažnosť činu a na pomery obvineného treba očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku a zároveň
  - b) je daná obava, že výkon tohto trestu bude zmarený alebo sťažený.

Čo sa týka naplnenia prvej podmienky, tu zákon uvažuje s konkrétnymi okolnosťami na strane obvineného, a nie iba vo všeobecnosti s prihliadnutím na ten ktorý trestný čin (resp. jeho závažnosť) podľa osobitnej časti Trestného zákona, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Okrem iného, ako obvinený zdôrazňujem, ako už skôr v celej mojej doterajšej obrane, že v danom prípade nemožno hovoriť o trestnom čine legalizácie príjmu z trestnej činnosti. Záver, a teda, že som mal získať prospech vo výške 300.000,- eur považujem za vágny, nelogický a ničím nepodložený, nakoľko sporový penzión je majetkom p. Alberta Kurucza, a nie môjho, pričom teda nie je zrejmé z čoho konajúci vyšetrovateľ pri vznesení obvinenia a konštatovaní, že som získal prospech vo výške cca 300.000,- eur, vychádzal. K žiadnemu preukázateľnému obohateniu z mojej strany v tomto prípade nedošlo. Ohľadom trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti opätovne poukazujem na neštandardný postup orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko títo v rozpore s princípom právnej istoty, prvotne (v uznesení o zamietnutí sťažnosti, zo dňa 27.01.2017) uvádzajú, že „...vo vzťahu k tvrdeniam o nezačatí trestného stíhania pre trestný čin podvodu ako aj legalizácie príjmu z trestnej činnosti je potrebné uviesť, že konanie nevykazovalo znaky trestných činov legalizácie príjmu z trestnej činnosti a podvodu...“, a že doposiaľ vykonané dokazovanie uvedené nepreukazuje, pritom následne bez vykonania akýchkoľvek ďalších dôkazov v danej veci, predmetné tvrdenie v rámci uznesenia o vznesení obvinenia zmenia, a to bez relevantného zdôvodnenia. I z uvedeného dôvodu mám za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trestnom čine legalizácie príjmu z trestnej činnosti, a teda ani o splnení prvej podmienky v zmysle ust. § 425 ods. 1 TP.

Vo vzťahu k podmienke druhej ako obvinený zdôrazňujem, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia absolútne nevyplýva, ako sa prokurátor vyrovnal so skutočnosťou čo presne, aké konkrétne a preukázané konanie zdôvodňuje obavu zo sťaženia alebo zmarenia budúceho výkonu trestu prepadnutia majetku. Zdôrazňujem, že zaistenie majetku obvineného bez naplnenia striktných zákonných požiadaviek predstavuje neodôvodnený a neprimeraný zásah do vlastníckeho práva obvineného pred právoplatným rozhodnutím o jeho vine. K tvrdeniam okresného prokurátora uvedených v odôvodnení napádaného uznesenia ohľadom obavy z možného podniknutia krokov z mojej strany, ktoré majú viesť k zmareniu môjho prípadného postihu, uvádzam, že zákonom predpokladaná obava musí byť v trestnom konaní nepochybne zistená, pričom nemožno vychádzať len z nepodložených domnienok; pre účely postupu podľa ust. § 50 ods. 1 TP treba preukázať a zdokumentovať také konanie obvineného, z ktorého možno vyvodiť konanie s negatívnymi dôsledkami k prípadnému budúcemu nároku či už poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom, alebo štátu v prípade prepadnutia majetku. Z doposiaľ ustálených skutkových zistení v trestnom i civilnom konaní vyplýva, že hodnoty môjho majetku a majetkových práv, presahujú viacnásobne výšku škody vyčíslenú pre účely daného trestného konania, čo konštatoval aj konajúci súd v rámci vyššie civilného konania vedeného pod sp. zn. 13C/18/2018. Rovnako tak mám za to, že som v danom prípade nevykonal nijaký účelový prevod označeného majetku, ktorý by preukazoval prítomnosť dôvodnej obavy, uvádzanej vyššie,

predpokladanej Trestným poriadkom. Ak by som mal v skutočnom záujme zbavovať sa majetku, tak ako to uvádza prokurátor v napádanom uznesení, by som pri logickej úvahe už dávno previedol všetky nehnuteľnosti (resp. spoluvlastnícke podiely), ktorých som vlastníkom, okrem iného i tie, ktoré sú uvádzané vo výroku napádaného uznesenia, ako i všetky hodnotné hnutel'né veci, či majetkové práva, ktorých som vlastníkom, k čomu však doposiaľ nedošlo, nakoľko som nemal a nemám v záujme prevádzať vlastnícke práva k môjmu majetku na tretie osoby.

Dôvodom na zaistenie majetku obvineného podľa mňa nemôže byť v uznesení zmienená okolnosť prevodu sporového penziónu (ktorého sa týka vyšetrovaná trestná činnosť), pretože k označenému prevodu došlo niekoľko rokov pred vznesením obvinenia. Pokiaľ okresný prokurátor poukazuje na prevod obchodného podielu GABBA s.r.o., k predmetnému uvádzam, že konajúci prokurátor sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, akú hodnotu mal prevedený obchodný podiel v čase, keď k prevodu došlo. Ak by výška podielu bola hypotetická, neznížila sa tým nijakým spôsobom hodnota môjho majetku. Okrem uvedeného, považujem za dôležité uviesť, že v záujme zabezpečenia prípadného nároku poškodeného a predídania prípadným účelovým prevodom, bolo uložené predbežné opatrenie, a to Uznesením Okresného súdu Trnava, č.k. 10C/329/2013-32 zo dňa 04.09.2013. Je teda zrejme, že vo veci došlo vydaním napádaného uznesenia k duplicitnému zaisteniu vyššie uvedeného nároku. Na tomto mieste považujem za dôležité tiež uviesť, že údajná splatná pohľadávka poškodeného, uvádzaná na str. 6 napádaného uznesenia, vo výške 58.089,- eur, je konštatovaná v rozpore s priebehom a výsledkami civilných konaní, kedy vyššie spomenuté neodkladné opatrenie bolo nariadené z dôvodu prebiehajúceho civilného konania o zaplatenie sumy 33.193,92 eur s príslušenstvom poškodenému, pričom konanie o nároku poškodeného na zaplatenie zmluvnej pokuty presahujúcej 1.100.000,- eur, vedené na OS TT pod sp. zn. 13C/23/2012 bolo právoplatne skončené rozsudkom č.k. 13C/23/2012 zo dňa 12.08.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/747/2014 zo dňa 23.09.2015, ktorým bolo konanie o žalobe žalovaného (v tomto konaní ako poškodeného) o zaplatenie zmluvnej pokuty zastavené. Aktuálne tak možno hovoriť len o prípadnom nároku poškodeného na zaplatenie 33.193,92 Eur s príslušenstvom, a nie o sume 58.089,- eur, tak ako to konštatuje vo svojom odôvodnení napádaného uznesenia okresný prokurátor.

Dôkazy: Uznesenie Okresného súdu Trnava, č.k. 10C/329/2013-32 zo dňa 04.09.2013
(príloha č. 1)

Rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 13C/23/2012 zo dňa 12.08.2014 (príloha č. 2)

6. V dôsledku takéhoto postupu, a teda zaistenia všetkého majetku, ktorého vlastním, kedy nemôžem s týmto nijakým spôsobom disponovať, je porušené moje ústavou zaručené právo vlastniť i podnikáť; i zaistenie bankového účtu, a všetkých finančných prostriedkov, ako i budúcich prostriedkov, ktoré má nepriaznivý vplyv na bežný život a pokrývanie základných životných potrieb môjho i mojej rodiny, zvlášť pokiaľ už boli zo strany štátnych inštitúcií použité iné prostriedky zabezpečenia prípadných nárokov oprávnených osôb, nemožno považovať za zlučiteľné s ust. § 425 TP, ako i so základnou zásadou Trestného poriadku uvedenou v ust. § 2 ods. 2 TP, podľa ktorej je do základných práv a slobôd osôb možné zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.
7. V neposlednom rade poukazujem na chybný a nedôsledný postup po vydaní napádaného uznesenia, kedy okresná prokuratúra toto vydala dňa 28.12.2018, bezodkladne informovala okresné riaditeľstvo policajného zboru v TT, odbor kriminálnej polície, ktorému bolo toto uznesenie doručené dňa 02.01.2019, taktiež informovala príslušný okresný úrad, katastrálny odbor, kde je pri nahliadnutí na LV č. 152 a 2689 (k.ú. Oščadnica) z poznámky pri spoluvlastníckom podiele zrejme, že katastrálny odbor uvedené zaznamenal dňa 04.01.2019, pričom katastrálnemu odboru bolo uznesenie doručené dňa 02.01.2019, rovnako tak okresná prokuratúra bezodkladne informovala bankovú inštitúciu, v ktorej mám účet, avšak mne, ako obvinenému, predmetné uznesenie doručila až so značným časovým oneskorením, kedy toto bolo odovzdané na poštovú prepravu až dňa 16.01.2019. Ako obvinený mám právo, aby som bol

o jednotlivých procesných úkonoch i rozhodnutiach orgánov činných v trestnom konaní a súdu informovaný včas; pokiaľ k uvedenému nedochádza, mám právo žiadať, aby boli takéto pochybenia korigované, resp. odstránené.

II.

8. Na základe vyššie uvedeného, preto považujem napádané uznesenie o zaistení majetku obvineného za vydané predčasne a nedôvodne, má nedostatky, pre ktoré je nezrozumiteľné a z toho dôvodu nepreskúmateľné; okresný prokurátor v uznesení jednoznačne nešpecifikoval majetok, ktorého sa má zaistenie týkať, rovnako tak nie sú v danom prípade naplnené podmienky na zaistenie majetku v súlade s ust. § 425 TP. Vzhľadom na uvedené skutočnosti napádam uznesenie o zaistení majetku obvineného podľa § 189 TP a navrhujem, aby sudca pre prípravné konanie rozhodol tak, že napádané uznesenie zruší, prípadne aby toto uznesenie zrušil a uložil okresnému prokurátorovi, ktorý napadnuté uznesenie o zaistení majetku vydal, aby vo veci znovu konal, vykonal potrebné úkony a dôkazy, ustálil skutkový stav a vo veci znovu rozhodol.*

*Alternatívne, ak by konajúci súd napriek vyššie uvedenému usúdil, že dôvody na zaistenie majetku sú dané, žiadam, aby konajúci súd rozhodol tak, že zruší napadnuté uznesenie v časti týkajúcej sa zákazu zaistené veci prenajímať. Ako totiž vyplýva z odôvodnenia sporového uznesenia, str. 7, pokiaľ ide o zákaz nakladania s vymedzeným majetkom, ide predovšetkým o zákaz zaistené veci predať, darovať, prenajať, zaťažiť záložným právom alebo inými vecnými právami, resp. vecnými bremenami, vložiť ako vklad do obchodnej spoločnosti alebo uskutočňovať iné právne úkony, predmetom ktorých by bol zaistený majetok. Uznesenie v takom rozsahu, ktorým došlo k zákazu zaistený majetok tiež prenajímať, predstavuje podľa môjho názoru obrovský a neprímeraný zásah do môjho vlastníckeho práva, ktorého ochrana je zaručená okrem iného tiež Ústavou Slovenskej republiky, ako i do môjho práva podnikat', preto by mal súd túto skutočnosť rešpektovať aj pri rozhodovaní o napadnutom uznesení o zaistení majetku obvineného. Moje právo prenajať majetok nemôže ohroziť prípadné nároky štátu, či poškodeného v súvislosti s touto vecou, zvlášť pokiaľ sú tieto jeho nároky už zabezpečené predbežným opatrením (konanie vedené na OS TT, sp. zn. 10C/329/2013, neskôr vedené pod sp. zn. 13C/18/2018). I v civilnom konaní, v ktorom sa konalo o čiastočnom zrušení nariadeného neodkladného (v tom čase predbežného) opatrenia, konajúci súd v uznesení sp. zn. 13C/18/2018-79, zo dňa 26.7.2018, ktorým čiastočne zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením č.k. 10C/329/2013-32 zo dňa 04.09.2013, konštatoval, že takto široko koncipovaný zákaz disponovania s majetkom (zahŕňajúci zákaz uzavrieť zmluvu o nájme) je neprímeraným zásahom do vlastníckeho práva garantovaného Ústavou SR, nakoľko právo prenajať nehnuteľnosť nemôže ohroziť prípadné právo poškodeného.

Dôkaz: Uznesenie Okresného súdu Trnava, sp. zn.:13C/18/2018 – 79, zo dňa 26.7.2018 (príloha č. 3)

S úctou

.....
Róbert Kurucz